

for Anvendelsen af Fangernes Arbejdskraft, og at de nuværende gode Forhold med Hensyn til Arbejdsvirkomheden i Anstalten vilde blive ødelagte og Udbyttet langt ringere. For nærmere at kunne bedømme dette Forhold har Udvalget under 26de November f. A. udbedt sig Oplysning om, hvilke Arbejder der i det sidste Finansaar ere udførte for privat Regning, og har herpaa under 9de Januar d. A. modtaget følgende Svar:

„I Kristianshavns Straffeanstalt er der i Finansaaaret 1897—98 udført nedenævnte Arbejder for private Entreprenører, og Gennemsnitsantallet af Fanger, der i nævnte Finansaar have været beskæftigede ved disse, er følgende:

Afløsning og Sortering af Papirposer samt Forarbejdning af Konvolutter og Mapper til Brevpapir	15
Filering af Fiske- og Kanetæpper ..	20
Syning af Drengetøj, Sportsdragter, Arbejdskluder, Skjorter, Kraver, Slips, Seler, Stropper, Damelinned og Damekjoler	15
Syning af Straahatte og Former til Vinterhatte	2
Strikning paa Maskine af Strømper og Soller	10
Forarbejdelse af forskellige Slags Kjølesjeder samt Hælling af Blonder og deslige	3
Haandvævning af Kjøletøjer, imiterede Smyrnatæpper, Gardiner, Betræk til Sofaer og Stole, Forklæder m. m. (en stor Del heraf udførte i Stilmonstre eller efter kunstneriske For-tegninger)	5

I alt... 70

I Forbindelse hermed maa det bemærkes, at Fangerantallet i 1897—98 har været abnormt lavt, men at det nu atter er i jævn Stigning, saaledes, at det formodes, at et betydeligt større Antal Fanger, ligesom i tidligere Finansaar, fremtidig vil blive beskæftiget med Arbejde for private Entreprenører.“

Udvalget stønner ikke, at disse Oplysninger godtgøre, at en hensigtsmæssig An-

vendelse af Fangernes Arbejdskraft vilde være umulig eller dog frembyde store Vanskeligheder, hvis Anstalten ikke opføres i eller ved Kjøbenhavn. Det udførte Arbejde henhører alt til ganske almindelige Arbejdsfelter, der dyrkes i Provinserne lige saa vel som i Hovedstaden, og ved Anstaltens Henlæggelse til en anden By vil der sikkert her findes eller i alt Fald snart fremstaa Entreprenører, der ville kunne tage Arbejdskraften i Tjeneste. Og skulde man i en Overgangstid blive nødt til for enkelte Arbejders Bedkommende at bevare Forbindelsen med en Kjøbenhavnsk Entreprenør, vilde Fragten i saa Fald ikke spille nogen væsentlig Rolle. I saa Henseende skal man henpege paa, at efter den forannævnte sidst afgivne Beretning fra Straffeanstalten, for Finansaaaret 1896—97, udgjorde Aarets Udgift 87,231 Kr. 83 Ø., eller med Tillæg af Forrentning af Bygningerne efter Anstaltens Beregning 118,711 Kr. 83 Ø., medens Indtægten af Arbejdet for private, ved hvilket i nævnte Aar 83 Fanger havde været beskæftigede, beløb sig til 9,012 Kr. 4 Ø. En eventuel, og rimeligvis ganske foreløbig, Nedgang af sidstnævnte Sum, fremkaldt ved Fraflytning fra Kristianshavn, vilde saaledes kun have en helt forsvindende Betydning over for Statens samlede Udgift ved Straffeanstalten. — De øvrige fremsførte Motiver, saasom Nødvendigheden af store Oplag af Fødevarer og Risikoen for disses Fordærvelse, Rejsepenge til Inspektøren og desl. skal Udvalget ikke nærmere opholde sig ved. De ere alle en Gentagelse af, hvad der fremsførtes ved Fremsettelsen af det forannævnte Vndringsforslag til Finanslov for 1898—99. Den Gang afsluttedes med endnu et Punkt: Anstaltens Embedsmænd og Funktionærer have „et vist Krav paa vedblivende at nyde godt af de Fordele, der ere forbundne med at være bosiddende i eller ved Landets Hovedstad“. Da dette Punkt imidlertid nu er udeladt, og saaledes antagelig ikke længere fastholdes, vil det være overflødig nærmere at berøre dette formentlige Krav.

Over for den meget stærke Vægt, der saaledes er lagt paa den formentlige økonomiske Betydning, som Anstaltens Anlæg i Kjøbenhavns umiddelbare Nærhed vilde